

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Jany Zemaníkovej a členov senátu JUDr. Evy Hudobovej a Mgr. Ľubomíry Kúdelovej v právnej veci žalobcu: **J.**, správca konkurznej podstaty **B.**, s. r. o., **J.**, **K.**, zast. advokátkou **J.**, **V.**, **K.**, proti žalovanému: **T.**, **J.**, **N.**, o **vydanie motorového vozidla a zaplatenie 225 037,80 Sk**, na odvolanie žalovaného proti rozsudku Krajského súdu v K. č. k. 8Cbi/12/2004-89 zo dňa 26. februára 2008, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky späťvzatie návrhu v časti o zaplatenie 4 596,85 eur s príslušenstvom **p r i p ú š ť a**, rozsudok v tejto časti **z r u š u j e** a konanie **z a s t a v u j e**.

V časti o zaplatenie 2 873,03 eur rozsudok Krajského súdu v K. č. k. 8Cbi/12/2004-89 zo dňa 26. februára 2008 **z r u š u j e** a vec **v r a c i a** Krajskému súdu v K. na ďalšie konanie.

V prevyšujúcej časti **p o t v r d z u j e**.

O d ô v o d n e n i e :

Krajský súd v K. rozsudkom č. k. 8 Cbi/12/2004-89 zo dňa 26. februára 2008 rozhodol tak, že žalovaného zaviazal žalobcovi vydať osobné motorové vozidlo Škoda Felícia LX 1,3 ŠPZ NR – 176 - BL, rok výroby 2001, č. motora 3112985, č. karosérie

TMBEFF613173557276, zaplatiť žalobcovi sumu 225 037,80 Sk s 9,52% p. a. úrokom z omeškania a trovy konania vo výške 14 250,- Sk.

V dôvodoch rozhodnutia uviedol, že žalobca podaným návrhom požadoval vydanie motorového vozidla a zaplatenie peňažnej čiastky v sume 225 037,80 Sk, ako dlžnej čiastky z leasingovej zmluvy, od ktorej žalobca odstúpil z dôvodu nesplácania leasingových splátok žalovaným. Uviedol, že uznesením č. k. 5K 12/02 zo dňa 03. 09. 2002 bol vyhlásený konkurz na majetok dlžníka B. a za správcu bol ustanovený J.. Z listinných dôkazov zistil, že žalovaný od žalobcu ešte pred vyhlásením konkurzu prevzal motorové vozidlo Škoda Felícia 1,3 na základe leasingovej zmluvy, užíval doposiaľ bez právneho dôvodu, pretože dňom 29. 02. 2002 svojvoľne prestal splácať leasingové splátky, v dôsledku čoho okrem iného mu ani nevznikol nárok na prevod tohto vozidla do vlastníctva. Citoval ustanovenie § 14 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní a obranu žalovaného, v tom zmysle, že realizoval svoje zádržné právo v zmysle § 151s Občianskeho zákonníka, označil za právne irelevantnú. Konštatoval, že do úvahy neprichádza ani aplikácia ustanovenia § 517 Občianskeho zákonníka, pretože Zákon o konkurze a vyrovnaní ako špeciálny predpis presne stanovuje v § 20 zákonné podmienky, za ktorých si veriteľ, v tomto prípade žalovaný, môže uplatniť svoje pohľadávky. Za nesporné označil, že žalovaný nedodrжал podmienky leasingovej zmluvy, to jest nepristavil vlastníkovu motorové vozidlo na stanovené miesto, v dôsledku čoho ho súd zaviazal motorové vozidlo žalobcovi vydať a zvyšnú sumu neuhradených leasingových splátok uhradiť tak, ako požadoval žalobca. Z vyššie uvedených dôvodov žalobe v plnom rozsahu vyhovel. O trovách konania rozhodol podľa § 142 O. s. p.

Proti tomuto rozsudku v zákonnej lehote sa odvolal žalovaný podaním doručeným súdu 25. 04. 2008. S odôvodnením konajúceho súdu, že obrana žalovaného realizáciu zádržného práva je irelevantná, nesúhlasil. Citoval ustanovenie § 151s Občianskeho zákonníka, § 28 ods. 1 Zákona o konkurze a vyrovnaní, ktoré ustanovenie priam odkazuje na zádržné právo, z čoho vyplýva, že veriteľ si svoje zádržné právo realizovať môže. Rozhodnutie prvostupňového súdu označil za vágne, nesprávne a zmätočné, nakoľko si ako veriteľ jeho zádržné právo uplatnil dôvodne. Ohľadne sumy na vrátenie dlžnej sumy uviedol, že rozhodnutie taktiež nie je správne, lebo istina nie je správne vypočítaná, v mesačných splátkach je započítané aj to, čo nemá byť a rovnako nie je preukázané z čoho súd vychádzal, keď určil úrok z omeškania. Uviedol, že so žalobcom sa viac-krát pokúsil o kompenzáciu vzájomných pohľadávok, ale že žalobca bol na ním navrhnutú dohodu neprístupný. Podľa

žalovaného, žalovaný už leasingové splátky zaplatil tým, že žalobcovi požičal peniaze, teda poskytol pôžičku. Zároveň navrhol zväžiť otázky náhrady trov konania z dôvodu, že žalovaný sa chcel so žalobcom dohodnúť.

Podaním doručeným súdu 22. 05. 2008 žalobca zobral žalobu čiastočne späť a navrhol, aby súd žalovaného zaviazal zaplatiť sumu 86 553,- Sk a vo zvyšnej časti napadnutý rozsudok potvrdiť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky prejednal vec na pojednávaní dňa 14. 07. 2009 za účasti obidvoch účastníkov konania podľa § 212 ods. 1 O. s. p., § 214 ods. 1 O. s. p. a dospel k záveru, že odvolanie žalovaného je čiastočne dôvodné.

Predmetom odvolacieho konania je právo na zaplatenie sumy 2 873,03 eur ako právo na zaplatenie leasingových splátok a právo na vydanie motorového vozidla Škoda Felícia ŠPZ NR – 17 + 6 BL, rok výroby 2001, č. motora 3129585, č. karosérie TMBEFF61317357276, farby striebornej metalízy. Z predložených dokladov nie je sporné, že medzi účastníkmi bola platne uzavretá leasingová zmluva č. 159/2001/046 zo dňa 28. 05. 2001. Nie je sporné, že vozidlo, ktoré bolo predmetom leasingu, bolo riadne žalobcom odovzdané a žalovaným prevzaté, a ani že žalovaný toto motorové vozidlo žalovanému nepristavil na miesto, ktoré žalobca požadoval. Sporné nie je, ani žalovaný splátky za leasing žalobcovi v požadovanej výške nesplatil.

Základnou otázkou pre posúdenie správnosti rozhodnutia je, či tvrdenie žalovaného, že predmet leasingu nemusí vydať z dôvodu, že žalobcovi na základe zmluvy o pôžičke požičal peniaze, ktoré mu žalobca nevrátil a taktiež zaplatiť splátky leasingu, keďže žalobca mu jeho požičané peniaze nevrátil. Prvostupňový súd dospel k správneému záveru, že obrana žalovaného spočívajúca v zádržnom práve žalovaného podľa § 151s Občianskeho zákonníka je právne irelevantná. Je pravdou, že žalovaný na základe zmluvy o pôžičke žalobcovi peniaze požičal, ktoré mu žalobca nevrátil a po vyhlásení konkurzu na žalobcu, správca konkurznej podstaty žalobcu týmto titulom prihlásenú pohľadávku žalovaného uznal. Ide o samostatný právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným, ktorý žalobca ani nespochybnil, keď týmto titulom prihlásenú pohľadávku žalovaného voči žalobcovi nepoprel. Fakt, že žalovaný sa splátky za leasing zaviazal splácať úrokom z poskytnutej pôžičky, ktoré splátky splatené v celom rozsahu splatené neboli, sporný nie je, a preto prvostupňový súd dospel k správneému

záveru, že žalovaný je povinný túto pohľadávku žalobcu mu zaplatiť. V leasingovej zmluve sa žalovaný na túto povinnosť riadne zaviazal, a preto keď predmet leasingu nesplatil, je povinný túto pohľadávku žalobcovi zaplatiť. Sporné nie je ani, že keďže predmet leasingu nesplatil, predmet leasingu neprešiel do jeho vlastníctva, ostal vo vlastníctve prenajímateľa, a teda keď po vyhlásení konkurzu na žalobcu správca konkurznej podstaty žiadal predmet leasingu od žalovaného vydať, jeho žiadosť je dôvodná. Žalovaný nie je vlastníkom predmetu leasingu, nakoľko neboli splnené podmienky na to, aby sa vlastníkom prenajatej veci stal, a teda nie je ani oprávnený prenajatú vec naďalej zadržiavať. Skutočnosť, že žalobcovi požičal peniaze ho na zadržiavanie prenajatej veci na základe iného zmluvného vzťahu neoprávňuje.

Na základe takto posúdeného právneho stavu Najvyšší súd Slovenskej republiky napadnutý rozsudok v časti o vydanie veci z jeho správnych dôvodov podľa § 219 O. s. p. potvrdil. V časti o zaplatenie istiny titulom leasingových splátok napadnutý rozsudok zrušil podľa § 221 O. s. p. iba z dôvodu výšky uplatnenej pohľadávky, nakoľko žalovaný namietal správnosť výpočtu aj úroku z omeškania, ktorú námietku bude potrebné došetriť. Fakt, že žalovaný je povinný splátky uhradiť spolu s úrokom z omeškania, sporný nie je. Čo sa týka nároku v časti, ktorej žalobca zobral návrh na začatie konania späť, Najvyšší súd Slovenskej republiky postupoval v súlade s ustanovením § 96 O. s. p. O trovách konania bude rozhodnuté v novom konaní.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie nie je prípustné.

V Bratislave 14. júla 2009

JUDr. Jana Zemaniková, v. r.
predsedníčka senátu

Za správnosť vyhotovenia: Zuzana Štofániková